

M Ø T E
i EØS-utvalet
fredag den 11. september kl. 13

Finanskomiteens medlemmer var også innkalt for å delta i handsaminga av sak nr. 1.

Møtet vart leidd av EØS-utvalets leiar, *Haakon Blankenborg*.

Til stades var: Frå utanrikskomiteen: Haakon Blankenborg, Einar Steensnæs, Dag Danielsen, Kjell Engebretsen, Johan. J. Jakobsen, Elsa Skarbøvik, Siri Frost Sterri og Tom Thoresen.

Til stades var: Frå EFTA/EØS-delegasjonen: Carl I. Hagen, Bror Yngve Rahm, Morten Lund, Kjell Opseth, Kristin Halvorsen og Gunnar Kvasheim.

Frå finanskomiteen: Lars Gunnar Lie, Hill-Marta Solberg, Dag Terje Andersen, Øystein Djupedal, Randi Karlstrøm, Per Erik Monsen og Kjellaug Nakkim.

Av Regjeringas medlemmer var til stades: Utanriksminister Knut Vollebæk og finansminister Gudmund Restad.

Følgjande embetsmenn vart gjeve tilgjenge til møtet: Ekspedisjonssjef Atle Leikvoll, Utanriksdepartementet, avdelingsdirektør Anders Erdal, Utanriksdepartementet og byråsjef Johan Kr. Meyer, Utanriksdepartementet.

Vidare var til stades EØS-utvalets faste sekretær, Åge B. Grutle.

D a g s o r d e n

1. Orientering ved finansministeren om differensiert arbeidsgiveravgift
2. Aktuelle rettsaker for møtet i EØS-komiteen 25. september 1998. Se vedlagte brev fra Utenriksdepartementet, datert 4. september d.å., med oversikt over de relevante rettsaker.
3. Eventuelt

Leiaren: Det er ein del reviderete dagsordenar som er sende ut. Den mest reviderte heiter «Revidert 2», og på den har vi orientering ved finansministeren om differensiert arbeidsgivaravgift som sak nr. 1, som

sak nr. 2 har vi aktuelle rettsakter og sak nr. 3, Eventuelt, er andre saker enn det som normalt også inkluderer dagsordenen for EØS-komiteens møte. Sidan vi har så tidleg møte, får vi ikkje med oss dagsordenen for EØS-komiteens møte, men dersom utanriksministeren har signal om at det er spesielle saker som vil kome opp på EØS-komiteens møte som ikkje blir dekkja av rettsaktene, så kan vi også kome inn på det under Eventuelt. Normalt har vi denne dagsordenen på bordet, men no har vi ikkje det fordi delar av utanrikskomiteen reiser til Uspekistan på måndag.

Er det andre saker som ein varslar under Eventuelt?

Siri Frost Sterri (H): Jeg vil her og nå bare annelde to spørsmål jeg gjerne vil ta opp under Eventuelt.

Leiaren: Kan du seie kva det gjeld.

Siri Frost Sterri (H): Det ene gjelder den ene konkrete Kellogg-saken, og det andre gjelder en del saker som vil komme til Stortinget i løpet av høsten. Jeg vil spørre om man har noen tidsplan for disse.

Leiaren: Grunnen til at eg spør slik er at det kanskje kan vere nokon som førebur svaret medan vi pratar. Kan du vere litt meir spesifikk med omsyn til kva saker du tenkjer på.

Siri Frost Sterri (H): Jeg tenker på flere av disse direktivene som enten er vedtatt av rådet eller som snart skal vedtas, og de vil jo i sin tur komme til Stortinget til høsten. Jeg vil spørre om utenriksministeren har noen oversikt over om vi kan vente noen av disse litt vanskeligere sakene på denne siden av jul eller om de kommer på nyåret. Jeg tenker på veterinær-avtalen og gendirektivet.

Leiaren: Gjeld det også - for å stille eit leiande spørsmål - om patentdirektiv, gassdirektiv - eg berre spør.

Siri Frost Sterri (H): Ja.

Leiaren: Er det fleire som varslar noko under Eventuelt? - Det er det ikkje.

Den saka som har gått ut, kan ein kanskje kommentere undervegs i same bunken som Siri Frost Sterri var inne på, nemleg dei såkalte tilsettingsstoffa og når dei eventuelt kan kome tilbake til utvalet.

Vi startar då med sak nr. 1.

S a k n r . 1

Orientering ved finansministeren om differensiert arbeidsgiveravgift

Leiaren: Utanriksministeren vil starte.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Når det gjelder differensiert arbeidsgiveravgift, er det spesielt stevningen for EFTA-domstolen som er utgangspunktet for denne redegjørelsen.

Dette er en sak som utvalget er blitt orientert om flere ganger tidligere. Situasjonen er for så vidt uendret når det gjelder de grunnleggende posisjoner - både når det gjelder ESA og Norges holdning. Vi har imidlertid gått inn i en ny fase med hensyn til selve prosessen som gjelder for denne typen saker i EØS-sammenheng, og Regjeringen har derfor funnet det formålstjenlig å orientere utvalget om status.

2. september i år stevnet Norge EFTAs overvåkningsorgan, ESA, inn for EFTA-domstolen. Jeg kan nevne at jeg da hadde kontakt med utenrikskomiteens leder på forhånd for å avklare om det var behov for et møte i EØS-utvalget før selve stevningen fant sted, og vil ble enige om at det ikke var nødvendig i og med at posisjonene ikke var endret. Norges påstand er at ESAs vedtak av 2. juli d.å. vedrørende den regionalt differensierte arbeidsgiveravgiften må kjennes ugyldig. ESAs påstand er at Norge må foreta endringer som er spesifisert i vedtaket, for at ordningen ikke skal komme i konflikt med EØS-avtalens regelverk om statsstøtte.

Når det gjelder begrunnelsen for hvorfor Regjeringen valgte å stevne ESA for EFTA-domstolen snarere enn å vente på at ESA stevner

Norge, er denne primært av prosessjuridisk karakter. Før jeg gir ordet til finansministeren vil jeg kort si noe om den videre saksgangen frem til en endelig domsavsigelse i EFTA-domstolen.

ESA vil få anledning til å komme med et skriftlig tilsvaer til Norges stevning. Det er ogsaa ventet at kommisjonen vil komme med en uttalelse for domstolen som støtter ESAs vedtak. Deretter vil det bli en skriftlig replikkveksling mellom Norge og ESA. Til sist vil det bli berammet en muntlig høring for domstolen. En endelig domsavsigelse vil tidligst finne sted første halvår 1999.

Da gir jeg ordet til finansministeren.

Statsråd Gudmund Restad: Som utenriksministeren nevnte, er dette en sak som har vært presentert for dette forumet flere ganger tidligere. Jeg skal da rekapitulere litt av hva som har passert og oppdatere oss på hva som vil skje.

Kollegiet i ESA fattet 2. juli i år sitt endelige vedtak vedrørende den regionalt differensierte arbeidsgiveravgiften og dennes forhold til reglene om statsstøtte i EØS-avtalen. Vedtaket konkluderer med at den differensierte arbeidsgiveravgiften utgjør statsstøtte etter EØS-avtalen, og således i utgangspunktet er forbudt, men tillater store deler av ordningen som transportstøtte.

Regjeringen mener at den differensierte arbeidsgiveravgiften er en del av den generelle skatte- og avgiftspolitikken og at ESA derfor ikke kan kreve endringer i ordningen. Regjeringen har derfor stevnet ESA for EFTA-domstolen med påstand om at vedtaket er ugyldig.

Om sakens gang så langt kan sies at det endelige vedtaket er en oppfølging av de to tidligere vedtakene av 14. mai 1997 om såkalte formålstjenlige tiltak, som regjeringen Jagland imøtegikk i tilsvaer til ESA av 11. juli 1997 og 19. november 1997 om å innlede formell saksgang mot Norge. Finansdepartementet fastholdt i brev av 23. januar 1998 til ESA det syn regjeringen Jagland inntok.

Stortingets EØS-utvalg ble orientert om Regjeringens syn på saken i møtet 22. januar 1998. I utvalget var det tverrpolitisk oppslutning om dette synet.

Deretter ble ESAs vedtak om å innlede formell saksgang mot Norge offisielt kunngjort i EU-landene med mulighet for tredjeparter til å avgi uttalelse i saken. Det kom kun inn merknader fra EU-kommisjonen, som støttet ESAs foreløpige standpunkt. Norge inngav merknader til EU-kommisjonens merknader i brev av 25. mars 1998.

ESA fattet på dette grunnlag sitt endelige vedtak 2. juli 1998.

Vedtaketets innhold er følgende: Vedtaket bygger i det alt vesentlige på de samme synspunktene som vedtakene av 14. mai og 19. november 1997. Det vil si at ESA anser ordningen med regionalt differensiert arbeidsgiveravgift for å være statsstøtte i form av driftsstøtte etter EØS-avtalens artikkel 61.

Driftsstøtte er i utgangspunktet forbudt, og ESAs retningslinjer tillater kun slik støtte i form av transportstøtte. Transportstøtten skal kompensere for ekstra transportkostnader for bedrifter som er lokalisert i tynt befolkede områder. Etter ESAs syn kan ca. 95 pst. av avgiftsnedsettelsen som følger av differensieringen, videreføres i sin nåværende form med den begrunnelse at den ses på som transportstøtte.

Som nevnt bygger ESAs vedtak i det alt vesentligste på de samme synspunkter som vedtakene av 14. mai og 19. november 1997. Jeg viser derfor til de tidligere redegjørelsene for EØS-utvalget, og begrenser meg her til å nevne hovedpunktene i det seneste vedtaket.

ESA stiller som et vilkår for i det hele tatt å godta avgiftsdifferensiering etter 31. desember 1998 at Norge innen denne dato har notifisert ESA om virkeområdet for den nedsatte arbeidsgiveravgiften, og at dette er blitt godkjent som virkeområde for transportstøtte av ESA.

I tillegg til kravet om at arbeidsgiveravgiften begrenses til geografiske områder som blir godkjent som virkeområde for transportstøtte, krever ESA at differensieringen oppheves fullstendig for enkelte sektorer. Det vil si at disse sektorene må betale høyeste sats på 14,1 pst.

ESA gir Norge en frist til 31. desember 1998 til å gjøre de endringer som er nødvendige for at ordningen med differensiert arbeidsgiveravgift skal bli overensstemmende med det ovenstående.

I tillegg til kravet om endringer i ordningen krever ESA at

- ordningen anses for å være begrenset i tid til 31. desember 2003, slik at søknad om forlengelse før den tid må inngis til ESA
- norske myndigheter inngir detaljerte, årlige rapporter om ordningen
- norske myndigheter notifiserer ESA om produsenter av syntetiske fibre, motorkjøretøy og bestemte typer stål, som eventuelt måtte komme og falle inn under sone 2 til 5

- det innføres regler for å sikre at det ikke gis overkompensasjon gjennom støtte fra ulike ordninger for regionstøtte.

Regjeringens beslutning om å bringe saken inn for EFTA-domstolen skal jeg redegjøre litt for. Vedtaket ville, hvis det ikke var blitt brakt inn for EFTA-domstolen fra norsk side, innebære at Norge hadde fått en folkerettslig forpliktelse til å oppfylle vedtaket. Det vil i første omgang si at Norge måtte ha notifisert og fått godkjent virkeområdet for sone 2 til 5 innen årsskiftet og begrenset ordningen til de områder som er dekket av dette, i tillegg til at de sektorene der transportstøtte er forbudt, plasseres i høyeste avgiftsgruppe.

Hvis Norge verken hadde oppfylt vedtakets pålegg eller angrepet det, ville ESA med stor sannsynlighet ha gått til traktatbruddssøksmål mot Norge. I en slik sak ville temaet ha vært om Norge hadde fulgt vedtaket eller ikke, og Norge vil ha hatt små muligheter for å angripe vedtakets innhold.

Hvis Norge ikke hadde brakt vedtaket inn for EFTA-domstolen, måtte derfor ordningen ha blitt endret i tråd med vedtaket for at Norge ikke skulle bryte EØS-avtalen.

Som nevnt innledningsvis, er Regjeringen uenig med ESA i at den differensierte arbeidsgiveravgiften er å oppfatte som statsstøtte etter EØS-avtalen. Regjeringen mener at den differensierte arbeidsgiveravgiften er en del av det generelle skatte- og avgiftssystemet, som faller utenfor EØS-avtalen.

Regjeringen besluttet derfor å bringe vedtaket inn for EFTA-domstolen gjennom et såkalt annullasjonssøksmål. I en slik sak kan Norge angripe selve vedtakets gyldighet. Regjeringen la for øvrig bl.a. vekt på at avgrensningen mellom den generelle skatte- og avgiftspolitikken og reglene for offentlig støtte er lite avklart og derfor av prinsipiell betydning.

Regjeringsadvokaten ble oppnevnt som hovedagent for Norge for EFTA-domstolen, med Utenriksdepartementet som hjelpeagent.

Det gjelder en frist på to måneder fra vedtaket for å inngi annullasjonssøksmål. Det betydde at søksmålet måtte inngis innen 2. september 1998, hvilket ble gjort.

Kort om stevningens innhold. I stevningen hevdes det prinsipielt at vedtaket er ugyldig fordi den differensierte arbeidsgiveravgiften er en del av det generelle skatte- og avgiftssystemet og derfor ikke utgjør statsstøtte etter EØS-avtalens artikkel 61.

Subsidiært hevdes det fra norsk side at vedtaket er ugyldig av mer formelle grunner, nemlig at vedtaket ikke klart nok angir hvilke deler av

ordningen som ikke utgjør statsstøtte, og godtas av denne grunn, og hvilke deler av ordningen som anses som statsstøtte, og godtas etter transportstøttereglene.

Til slutt anføres det fra norsk side at ESA ikke har oppfylt den plikten overvåkningsorganet etter ODA-avtalen har, til å begrunne sine vedtak.

Litt om saken videre. En avgjørelse fra domstolen vil ventelig kunne komme i løpet av 1999.

Selve søksmålet innebærer i utgangspunktet ikke at Norge kan la være å oppfylle vedtakets pålegg til det tidspunkt som vedtaket foreskriver. Det vil si at plikten til å notifisere og få godkjent et virkeområde for transportstøtte innen 31. desember 1998, og til innen denne dato å foreta de endringene i ordningen som vedtaket foreskriver, i utgangspunktet består under domstolsbehandlingen.

ESA har imidlertid adgang til å forlenge fristen for oppfyllelse av vedtaket. Norge vil på grunnlag av at saken nå er bakt inn for domstolen søke ESA om å forlenge fristen for å oppfylle vedtaket til etter at domstolens beslutning foreligger.

Hvis ESA ikke skulle gi Norge en fristforlengelse til domstolens avgjørelse foreligger, kan Norge begjære for domstolen at søksmålet får oppsettende virkning, altså slik at plikten til å oppfylle vedtaket utsettes til rettsavgjørelse foreligger.

Hvis Norge verken får fristforlengelse fra ESA eller medhold i en begjæring om at søksmålet skal ha oppsettende virkning, vil det innebære et traktatbrudd fra norsk side å ikke oppfylle vedtakets pålegg, gitt at domstolen opprettholder gyldigheten av vedtaket. Regjeringen vil i tilfelle komme tilbake til dette spørsmålet.

Leiaren: Er det kommentarer til dette?

Carl I. Hagen (Frp): Bare et spørsmål til det siste. Betyr det at Regjeringen ikke har drøftet den hypotetiske situasjon at man ikke får oppsettende virkning fra domstolene eller ESAs godkjennelse, eller betyr det at man ikke ønsker at EØS-utvalget skal få vite hva Regjeringen mener om det? Jeg synes vi gjerne kan få vite det nå.

Statsråd Gudmund Restad: Det er vel riktig å si at Regjeringen som kollegium ikke har drøftet dette. I mitt departement har man foreløpig drøftet hvordan man i tilfelle skulle gjøre det, men siden det ikke er drøftet i Regjeringen, syns jeg kanskje ikke det er rimelig nå å presentere noe regjeringssyn på dette.

Carl I. Hagen (Frp): Det står jo Regjeringen fritt å gjøre. Jeg vil gjerne gi uttrykk for at jeg syns man burde forberede arbeidet slik at det er mulig for oss å sørge for at vi følger avtalen, og at vi er klar til å fatte nødvendige endringsvedtak dersom det skulle bli slik at vi ikke får oppsettende virkning eller ESA godkjenner det. For meg vil det være utenkelig at vi skulle gå inn i en situasjon hvor vi må bryte EØS-avtalen, eventuelt fordi vi har somlet med forberedelsene til dette. Så alt det tekniske arbeidet med å fatte de nødvendige vedtak med virkning innen utløpet av høsten bør iverksettes i departementet.

Morten Lund (Sp): En av de bransjene der transportstøtte er forbudt etter reglene, er skipsbygging, så vidt jeg vet. Så vidt jeg også husker, er det begrunnet med overkapasitet i Europa. Stemmer det? Og hvis det stemmer, syns det å være nokså vilkårlig, for det er vel også mange andre bransjer der det kan finnes overkapasitet. Spørsmålet mitt er om det går an å ta opp en sånn sak og rett og slett få omgjort en slik bestemmelse ut fra at den kan virke nokså urettferdig for dem som driver innenfor den bransjen når andre bransjer behandles annerledes.

Statsråd Gudmund Restad: Jeg vil i hvert fall finne det rimelig at man nå først prøver vårt prinsipale syn, for det er jo det aller viktigste å få gehør for dette. Og hvis det ikke skulle vinne gjennom, får man i tilfelle komme tilbake til saken og gjøre problemet så lite som mulig. Men vi bør ikke oppføre oss på en slik måte at vi gir inntrykk av å ha liten tro på vår sak.

Einar Steensnæs (KrF): Jeg syns det var greit å kvittere ut at det som Regjeringen her har tenkt, også er i tråd med hva regjeringen Jagland hadde av anbefalinger og holdninger i den saken. Det kan vel være greit at det ble uttrykt. Men jeg vil anta at det er det som ligger i EØS-komiteens holdning til dette.

Jeg har bare lyst til å spørre litt i forlengelsen av den siste problemstillingen. Dersom verken fristforlengelse eller oppsettende virkning skulle bli imøtekommet, er det noen vurdering på om dette vil ha en negativ virkning for de bedriftene som da vil bli berørt av dette? Hva er vurderingen av en midlertidig - skal vi si - opphevelse av en differensiert arbeidsgiveravgift for de bedrifter som er berørt, og vil i så fall vanskeligheter for de bedriftene som blir berørt, kunne ha betydning for bedømmelsen av en slik søknad i ESA?

Statsråd Gudmund Restad: Jeg synes det er litt vanskelig å svare på, særlig med den oppfordringen vi har fått fra Carl I. Hagen om hvordan vi bør takle denne saken. Det er et problem hvis man skulle iverksette ting fordi man frykter for at man vil tape saken. Det vil jo kunne gi motparten gode kort på hånden. Det er trolig uheldig å sette i verk vedtaket før saken er endelig avgjort. Dette er de foreløpige vurderinger. Vi skal vurdere dette ytterligere, for vi har en frist ut året - før vi skriver 1. januar 1999.

Kristin Halvorsen (SV): Hva som er taktisk i forhold til den videre framdrifta i saken, er jo det som vi eventuelt sier utad når det gjelder forberedelse. Det Regjeringa gjør på kammerset av forberedelser i slike situasjoner, det bør holdes på kammerset også, så man ikke gir inntrykk av at man har tapt.

Jeg lurer på om Regjeringa bruker noen andre veier for å vinne saken. En ting er det formelle. En annen ting er det som kalles diplomati og ikke lobbyvirksomhet. Det er på flere fronter en må ha kontakt i denne saken.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Til det siste som Kristin Halvorsen nevner, drøftet vi på forrige møte at vi kanskje kunne bruke partigrupper noe mer, og det kan vi også vurdere her. Som finansministeren også har vært inne på, må vi vurdere dette nøye. Gjennom at vi nå har stevnet ESA for EFTA-domstolen, er det jo en formell situasjon. Det er ikke en uformell situasjon, så vi må vurdere litt hvordan vi kan bruke uformelle midler for å støtte opp om den formelle prosessen. Men vi må ikke gjøre noe her som undergraver den formelle prosessen som er satt i gang. Men jeg tar poenget, og vi skal absolutt se på det på samme måten som vi nevnte når det gjaldt andre spørsmål.

Når det for øvrig gjelder fremdriften, er det berammet et nytt møte i dette EØS-utvalget 22. oktober. Og etter hvert som det nærmer seg 1.

januar 1999, må vi på regjeringssiden drøfte dette. Det vil jo ikke være unaturlig at vi kommer tilbake 22. oktober med en statusrapport for det arbeid vi holder på med.

Leiaren: Frå Arbeidarpartiet si side støtter vi den linja som er valt av Regjeringa. Posisjonen er den same, den taktiske vurderinga har ein gått igjennom i løpet av sumaren og funne at det sjølv å bringe seg inn for domstolen er den mest fornuftige vegen for å nå det målet ein har sett seg. Dei situasjonane som eventuelt kan oppstå undervegs, særleg dersom ein får avslag på alle forsøk på å få ein oppsettande verknad på gjennomføring av ESAs vedtak, bør vi kome tilbake til f.eks. i oktobermøtet eller seinare. Slik det er uttrykt her, verkar det som ein i praksis har begynt å tenkje på korleis det eventuelt skal skje. Det som gjenstår, er å tenkje om det er ein fornuftig strategi å følgje det opp, men at det allereie no er tenkt gjennom korleis ein eventuelt skal gjere dette i praksis, det er vel ei korrekt tolking av det som er sagt av finansministeren. Også for vår del vil den naturlege konklusjonen vere at vi følgjer den sida av saka utover og tar det for gitt at ein er førebudd på det verst tenkjelege, men at det kan vere forstandig å unnlate å setje det verst tenkjelege så å seie på dagsordenen for ein ser at det iallfall er sannsynleggjort at det vil skje.

Når det gjeld eventuell lobbying, er det ein praksis som kan føre fram i mange samanhenger, men akkurat her som ein har bringa ei sak inn for domstolen, er vel ikkje akkurat domstolen det mest naturlege objektet for ein veldig aktiv korkje organisasjons- eller partilobbying. Så i denne situasjonen er vel det ein reiskap som vi kan spare til andre saker. Det er ikkje ofte vi har saker for domstolen på denne måten, men det er jo domstolen som aleine avgjer til slutt.

Carl I. Hagen (Frp): Bart kort. Jeg vil gjerne reservere meg mot den tanken at det at man har praktiske forberedelser til man eventuelt skulle tape, svekker argumentasjonen overfor en domstol. Det er mulig det kan gjøres overfor politiske organer og andre organer, men jeg regner med at domstolen ser på sakens fakta. Og det at en part for så vidt også har tatt med den teoretiske mulighet at man kan tape, det bør ikke svekke noen som helst sak. I hvert fall er jeg helt enig i det Kristin Halvorsen sa, at det er ikke noe som skal ut av kammerset. Men jeg vil bare signalisere at jeg ikke vil akseptere en situasjon hvor Regjeringen i november-desember etter at de eventuelt ikke har fått oppsettende virkning, ikke greier å gjennomføre det i praksis fordi vi har for liten tid, fordi man ikke begynte det praktiske arbeidet tidsnok. Det er bare det jeg vil si fra om. Det blir en uholdbar situasjon. Vi finner oss iallfall ikke i at man opererer på den måten.

Til sist jeg vil bare spørre: Hvis det er slik at det er skipsbyggingsbedrifter som kan bli berørt av det hvis det skulle bli det verst tenkelige scenario, er disse informert om situasjonen? Det er klart at det får en virkning hvis noen bedrifter blir flyttet opp fra arbeidsgiversone 1 fra 1.1. 1999.

Er de berørte bransjer eller bedrifter innforstått med situasjonen, at det er en teoretisk risiko, men at Norges myndigheter selvsagt må gjøre hva de kan for å hindre dette, i tråd med den strategien som her er lagt opp til, og som ikke vi har noen problemer med? Men det vil være kjedelig for noen bedrifter, og hva med overgangsordninger, erstatningssøksmål hvis det plutselig altså ikke får oppsettende virkning, og vi får en økning av arbeidsgiveravgiften på nesten 10 pst. på det verste, fra 1. januar? Er det godt samarbeid med de bedrifter som er berørt?

Siri Frost Sterri (H): Vi har fra Høyre under prosessen - dette er jo en sak som man har jobbet med lenge - ikke funnet grunn til annet enn for så vidt å gi uttrykk for at vi ikke har merknader til Regjeringens standpunkt. Det vil være vår holdning også nå. Når det er sagt, kunne jeg nok ønske meg - og det er mulig at det kan skyldes at man har en viss utskiftning i disse EØS-utvalgene - at vi kanskje til neste møte kunne få en liten gjennomgang av hvordan eventuelt dette vil slå ut i praksis for norske bedrifter, for det står ikke aldeles klart for meg hva vi eventuelt risikerer hvis vi ikke får medhold på norsk side. Så jeg forutsetter i likhet med Blankenborg at vi her holdes løpende orientert og har på det grunnlag ikke noen merknad til det Regjeringen så langt har lagt fram.

Leiaren: Kommentarer frå Regjeringa?

Statsråd Gudmund Restad: Jeg vil vise til referatet fra møtet 22. januar. Der var det en litt grundigere gjennomgang av hvilke typer bedrifter som ville kunne rammes i verste fall, og hvilke konsekvenser det får for dem. Den praktiske konsekvensen er jo at de berørte bedrifter vil måtte betale en arbeidsgiveravgift på 14,1 pst., som er høyeste sats, uavhengig av hvor de befinner seg i landet, og da vil det være forskjellige utslag avhengig av hvor bedriften befinner seg.

Carl I. Hagen (Frp): Er bedriftene klar over situasjonen, og er de informert osv?

Statsråd Gudmund Restad: Meg bekjent er det ikke gitt noen spesialinformasjon til de enkelte bedrifter, men det har jo vært en sak som har vært offentlig kjent, i mediene osv., så jeg regner med at en del av den grunn er blitt kjent med saken. Jeg sier ikke at det ikke har forekommet, men for mitt vedkommende kjenner jeg ikke til at en har hatt kontakt med de enkelte bedrifter som kan komme til å bli berørt.

Carl I. Hagen (Frp): Da tror jeg jeg vil anmode Regjeringen om å se litt på det, om det er noen spesielle som kanskje burde fått beskjed. Jeg kjenner jo ikke detaljene, men det er et tema man kanskje bør se litt på.

Leiaren: Fleire har ikkje bede om ordet til sak nr. 1, og da takkar vi finanskomiteen og finansministeren, slik at han kan ta helga.

Sak nr. 2

Aktuelle rettsaker for møtet i EØS-komiteen 25. september 1998. Se vedlagte brev fra Utenriksdepartementet, datert 4. september d.å., med oversikt over de relevante rettsaker.

Utenriksminister Knut Vollebæk: 24 EØS-komiteebeslutninger var forventet å bli innlemmet i EØS-avtalen på EØS-komiteens møte 25. september. Seks beslutninger er senere blitt trukket av kommisjonen. Tilbake står man med 18 beslutninger, som omhandler 26 enkeltrettsaker. Siden EØS-utvalget har fått oversendt de rettsaktene som opprinnelig var ment å innlemmes, og samtlige er omtalt i kommentert liste, foreslår jeg at alle omtales nå, slik at de kan anses som ferdigbehandlet fra utvalgets side. Hvilke rettsaker som er trukket, vil bli opplyst etter hvert som jeg omtaler dem.

To av beslutningene tas med forbehold om Stortingets samtykke. Det gjelder beslutning om innlemmelse av rådsdirektiv 97/36/EF, om

revisjon av det såkalte fjernsyn-uten-grenser-direktivet og rådsdirektiv 97/67/EF, om liberalisering av posttjenester.

Til direktivet om trykkpåkjent utstyr: - Det spørres, leder, om man ikke av og til også skulle innkalle kirke- og undervisningskomiteen her, for jeg er redd vi etter hvert får et EØS-språk som kun er forståelig for dem som jobber med EØS-saker, og ikke for så mange andre! - Men så vidt jeg forstår, er trykkpåkjent utstyr utstyr som er satt under trykk, kjeler, rørsystemer m.v. Dette er omtalt på side 1 i det utvalget har fått oversendt. Det fastsetter tekniske krav til slikt utstyr for at det skal ha et tilfredsstillende sikkerhetsnivå og sikrer derigjennom fri omsetning av denne type utstyr i hele EØS-området. Direktivet vil måtte gjennomføres dels ved en ny forskrift som utvider anvendelsesområdet for den nåværende forskriften om enkle trykkbeholdere, og dels ved endring av enkelte andre forskrifter.

Reglene i direktivet på side 2 om ekstraksjonsmidler til bruk ved produksjon av næringsmidler er en av de rettsaktene kommisjonen har trukket i denne omgang. Direktivet innebærer en innstramning av reglene om bruk av slike midler. Dette er i tråd med norske vurderinger. Direktivet vil måtte gjennomføres ved forskriftsendring.

Direktivet om rester av plantevernmidler i næringsmidler på sidene 2 og 3 fastlegger bl.a. hvordan det skal korrigeres for tørking og annen bearbeiding ved beregning av maksimumsverdier for rester av plantevernmidler. Denne bestemmelsen vil medføre forskriftsendring. Direktivet får ellers ingen praktiske eller økonomiske konsekvenser og vil ikke berøre den rett Norge har til å opprettholde nasjonal lovgivning om godkjenning av plantevernmidler.

Det tas denne gang sikte på å innlemme fem forordninger om maksimumsgrenser for rester av veterinærpreparater i næringsmidler. Disse er omtalt på sidene 3 til 7. Alle forordningene fastsetter maksimumsgrenser som i dag ikke gjelder i Norge, og vil måtte gjennomføres ved forskriftsendring. Forordningene får ingen betydning for norske myndigheters godkjenning av veterinærpreparater. Jeg vil for øvrig vise til svaret på spørsmål fra Arbeiderpartiets stortingsgruppe, som jeg regner med at utvalgets medlemmer har fått kopi av.

Direktivet om gjødsel på side 8 medfører kun en administrativ endring - betegnelsen «EØF-gjødsel» erstattes av «EF-gjødsel». Her vil også forskriftsendring være nødvendig.

Direktiv 97/57 på side 8 og direktiv 97/73 på sidene 9 og 10 omhandler begge krav til markedsføring av plantevernmidler, der Norge som nevnt har rett til å opprettholde nasjonal lovgivning. Rettsaktene vil følgelig ikke kreve lov- eller forskriftsendring. Førstnevnte direktiv fastlegger prinsippene for vurdering og godkjenning av plantevernmidler

i EU, mens sistnevnte direktiv innebærer at det første stoffet av en lang rekke stoffer som skal vurderes i EU, godkjennes for bruk i plantevernmidler.

Direktivet om farlige stoffer og preparater - dvs. kjemikalier - på side 9 gir regler som skal hindre uhell i forbindelse med oljelamper. Blant annet forbys det å tilsette fargestoff i produkter som brukes som brensel i oljelamper, for å forhindre at barn drikker av lampen. Norge har siden 1987 hatt en forskrift som delvis gjennomfører direktivet, men fullstendig gjennomføring vil kreve forskriftsendring.

Forordningen om alkoholsterke drikker, dvs. drikker med en alkoholstyrke på minst 15 volumprosent, på side 10, setter en maksimumsgrense for metanolinnhold i fruktbrennevin. Innføring av en slik grense innebærer ingen substansendring for Norges vedkommende. De tre rettsaktene om vin på sidene 11 og 12 gjelder krav i forbindelse med vinproduksjon. Kravene er for Norges vedkommende relevante bare ved kontroll av importert vin. Rettsaktene om vin og alkoholsterke drikker vil måtte gjennomføres ved en henvisning i forskriften.

Direktivet som endrer det såkalte fjernsyn-uten-grenser-direktivet, omtalt på side 12, er i denne omgang trukket fra kommisjonens side. Direktivet inneholder en rekke presiseringer, men endrer ingen av hovedelementene i det opprinnelige direktivet, som allerede er en del av avtalen. Nytt er en særskilt regulering av salg via fjernsyn og reklame for egne sendinger. Videre pålegges kanaler med enerett til å dekke bestemte sportsbegivenheter å gjøre disse tilgjengelige for en stor del av befolkningen. Innslag som regnes for uheldige for mindreårige, skal forhåndsvarsles, og de tekniske mulighetene for å beskytte mindreårige utredes. Gjennomføring av direktivet i Norge vil kreve endring i så vel kringkastingsloven som i forskrifter. Beslutningen vil derfor bli fattet med forbehold om Stortingets samtykke for Norges vedkommende.

På post- og telekommunikasjonsområdet er det fem rettsakter. Den første på side 13 gjelder standardisering av betegnelser på sambandstyper og er en ren teknisk tilpasning som i første rekke berører Telenor. Den andre på side 14 er en rekommandasjon hvor nasjonale myndigheter oppfordres til å tilrettelegge for prising av teletjenester basert på reelle kostnader. En rekommandasjon er som kjent ikke-bindende i juridisk forstand.

Formålet med direktivet om liberalisering av posttjenester på side 14 er å skape felles rammebetingelser for postoperatører i det indre marked og sikre allmennheten landsdekkende tilbud av grunnleggende posttjenester. Eneretten til slike posttjenester begrenses ut fra vekt- og priskriterier og medfører også bestemte forpliktelser til beste for allmennheten, eksempelvis krav til transporttid, regelmessig innsamling, tilgjengelighet m.m. I Norge vil innlemmelse av direktivet kreve

endringer i postloven, og beslutningen fattes med forbehold om Stortingets samtykke.

Vedtaket på side 15 er trukket fra EU-siden. Det gjelder regulering av satellittkommunikasjon og har som formål å harmonisere medlemslandenes konsesjonsvilkår og sikre en samordning av frekvensressurser, slik at man kan ta i bruk nye planlagte systemer for internasjonal kommunikasjon. Fra norsk side vurderes dette som positivt.

Direktivet på side 16 er også trukket fra EU-siden. Det regulerer tilbudet for teletjenester og har som formål å sikre brukerne et best mulig tilbud, uavhengig av operatør eller leverandør. Dette gjøres ved å sette krav til såkalte samtrafikkavtaler mellom selskapene, underlagt nasjonale myndigheters konsesjon. Direktivets innhold er i samsvar med norske myndigheters målsettinger på feltet.

Det er en rettsakt på transportområdet, omtalt på side 16. Det åttende direktivet om sommertid fastsetter en felles dato for innføring og avvikling av sommertid fram til og med 2001. Når dette gjøres for en periode av fire år, skyldes det transportoperatørene behov for forutsigbarhet og planlegging. Norge har allerede gjennomført direktivet i form av en forskrift.

De to rettsaktene som står omtalt på side 17, gjelder beskyttelse av arbeidstakere mot såkalte biologiske agenser på arbeidsplassen. Med biologisk agens menes alle former for mikroorganismer som kan være sykdomsfremkallende. Direktivet pålegger arbeidsgiver å beskytte arbeidstaker mot organismer man hittil ikke har vurdert som farlige. Det er strengere enn dagens forskrifter, og gjennomføring i Norge vil kreve forskriftsendring.

Rådsdirektivet på side 17 innebærer at direktivet om konsernfaglig samarbeid som ble vedtatt i 1994, også skal gjelde for Storbritannia. Direktivet ble opprinnelig ikke akseptert av britene, ettersom de reserverte seg mot det sosiale kapitlet i Maastricht-traktaten. Under den nye Labour-regjeringen ønsker Storbritannia å ta del i den sosiale lovgivningen.

På miljøområdet er det denne gangen tre rettsakter. Den første på side 18 er et vedtak som innfører et særskilt skjema for rapportering av farlig avfall. Innføring av slikt skjema i Norge krever kun omlegging av administrative prosedyrer. Det andre vedtaket på side 18 innfører bedre rutiner for utveksling av informasjon om luftkvalitet i EU og presiserer hvilke opplysninger som skal inngå. For Norges vedkommende har vedtaket den fordel at det vil bedre tilgangen på miljødata fra andre land. Det tredje vedtaket, omtalt på side 19, endrer kriteriene for bruk av miljømerke på sengetøy og T-skjorter, ved at det tillater mindre

forekomster av elastiske fibre. Miljømerkeordningen er frivillig og får ingen konsekvenser for det tilsvarende nordiske miljømerket «Svanen».

På statistikkområdet er det tre forordninger, som vi har fått opplyst er blitt trukket. Alle rettsaktene er av teknisk karakter, og jeg vil derfor ikke gå inn på det materielle innholdet her. Norge er med i statistikksam arbeidet på like vilkår med medlemslandene. Gjennomføring av rettsaktene i Norge vil ikke kreve noen forskriftsendring.

Leiaren: Takk. Er det merknader til nokon av rettsaktene?

Kristin Halvorsen (SV): Det er to ting. Det ene er det som står på side 9 og har nummeret 397 L 0057. Jeg kunne tenke meg en viss utdyping av om det berører noe av det som er dagens lovgivning, bl.a. forbudet, eller hva som egentlig ligger i det punktet.

Det andre dreier seg om posttjenester, det som står på sidene 14 og 15. Der ser jeg at det er omtalt at det forutsetter Stortingets samtykke, sak nr. 397 L 0067. Vi synes det virker som, hva skal jeg si, en ytterligere liberalisering i forhold til den postloven som faktisk ble vedtatt, og bare varsler nå at det er ikke sikkert vi er beredt til å gå for den.

Leiaren: Eg la merke til at vi også har bestemt kor mykje klokka er, sommartid osv.

Når det gjeld det siste punktet som Kristin Halvorsen var inne på, postloven, har vi, som det er sagt her, ei forskrift som er i tråd med direktivets avgrensing på einerettsområdet. Om mogleg ville det vere av ei viss interesse å få ei utdyping av kva som ville vere den faktiske, for ikkje å seie den praktiske forskjellen med dette direktivet gjennomført i forhold til det som er i dag, om det er noka praktisk endring.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Det første gikk på, hvis jeg forstod Kristin Halvorsen rett, tilføyelse av et aktivt stoff, imazalil, direktiv 397 L 0073. Stemmer ikke det?

Kristin Halvorsen (SV): Det er det som gjelder plantevernmidler.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Det er flere som gjelder plantevernmidler.

Det som er å si, er at direktivets vedlegg 1 skal inneholde en liste over aktive stoffer som kan brukes i plantefarmasøytiske produkter, og aktive stoffer som kan inngå i slike produkter, vurderes i EU med henblikk på eventuell oppføring på listen. I dette direktivet oppføres imazalil som det første stoffet på denne listen. Vi lager en liste, og så oppfører vi stoffer. Dette er det første stoffet.

Men det som er viktig, er at Norge har rett til å opprettholde nasjonal lovgivning for godkjenning av plantevernmidler. Norge deltar derfor ikke i EUs vurdering av plantevernmidler. Plantevernmidler for bruk i Norge reguleres av lov om plantevernmidler av 5. april 1963 med tilhørende forskrifter. Imazalil er i Norge godkjent for mer begrenset bruk enn det som tillates i EU.

Kristin Halvorsen (SV): Og det er noe vi kan opprettholde? -

Leiaren: Utenriksdepartementet er ein mangfaldig butikk!

Utenriksminister Knut Vollebæk: Når det gjelder det andre spørsmålet, om post, fikk jeg nå en lapp her, men jeg syns det er så fint det jeg har allerede, så jeg kan bruke det! Jeg prøver meg på det, og hvis dere ikke er fornøyd, har jeg altså fått noe mer.

Hvis jeg forstod lederens spørsmål, var det: Hva betyr dette i praksis? Vi har jo en postlov fra 1. juli 1997, som det ble nevnt. Men det som - så vidt jeg forstår - vil skje hvis man går inn og aksepterer dette nye direktivet, er at loven vil måtte endres, slik at eneretten til brevforsendelse av bøker, kataloger, aviser og blader innskrenkes. Også grensen på 25 kg for hva som regnes som landsdekkende postsending, må endres. Det er det som skjer i praksis, så vidt jeg forstår.

Leiaren: Så det er det som er konsekvensen?

Utenriksminister Knut Vollebæk: Det er det som er konsekvensen hvis man aksepterer dette.

Carl I. Hagen (Frp): Så det er en innskrenking av enerettsområdet? - Fine greier!

Kjell Opseth (A): Eg vil berre seie at etter det som eg kan sjå, er den største konsekvensen grensa på 25 kg. Med mi erfaring frå dette tidlegare, er ikkje dette så vanskeleg, men endringa kan få visse konsekvensar for einerettsområdet.

Leiaren: Fleire på rettsaktene? - Det er det ikkje.

S a k n r . 3

Eventuelt

Leiaren: Under Eventuelt har vi fått eit lite knippe av saker. Det er saker som ikkje er nemnde blant rettsaktene, men som ein ventar kjem opp i EØS-komiteens møte. Vi har to spørsmål frå Siri Frost Sterri - det eine på ei konkret sak, Kellogg, det andre er framdrifta på eit knippe saker. Eg gir ordet til utanriksministeren for å sortere.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Jeg skal prøve å sortere.

Først må jeg få lov til bare å si noe om den skriftlige informasjonen om EØS-relevante rettsakter som er under vurdering.

Slik som det nå er, får Stortinget to ganger i året oversendt informasjon om forslag til rettsakter eller vedtatte rettsakter som antas å være EØS-relevante og derfor vurderes med henblikk på innlemmelse i avtalen. Forslag til rettsakter er slike som kommisjonen har fremmet, men som rådet og eventuelt Europaparlamentet ennå ikke har tatt stilling

til. De vil erfaringsmessig av og til bli endret, men EFTA/EØS-landene anser det som nyttig å vurdere dem allerede i forslagsfasen. Rettsakter som er vedtatt, plikter EFTA-siden å behandle raskt med sikte på innlemmelse, for å sikre et til enhver tid mest mulig enhetlig felles regelverk i EØS-området.

Stortinget fikk sist oversendt informasjon om slike rettsakter i januar i år. En oppdatert versjon av de to dokumentene er snart slutført og vil forhåpentligvis bli oversendt allerede i neste uke.

I listen over vedtatte rettsakter vil man finne til sammen ca. 150 rettsakter, hvorav halvparten ikke tidligere er omtalt. I listen over forslag vil man finne til sammen ca. 120 rettsakter. I overkant av en tredjedel av disse er nye forslag som er kommet til, og som ikke tidligere er omtalt. Felles for begge listene er at den største enkeltgruppen forslag gjelder det frie varebytte, og er ledd i harmoniseringen av medlemslandenes lovgivning med hensyn til tekniske handelshindre.

Så til de ulike direktiver og spørsmål. Lederen spurte innledningsvis om det var særskilte saker som forventes å komme opp på møtet i EØS-komiteen utover den tradisjonelle dagsorden som utvalget er kjent med. Så vidt jeg kan se på det nåværende tidspunkt, skulle det ikke være det, og det skulle derfor ikke være behov for å komme tilbake til utvalget før møtet i EØS-komiteen den 25. september.

Når det gjelder de ulike spørsmålene som Siri Frost Sterri har tatt opp, kan jeg kanskje først nevne veterinæravtalen, altså behandlingen av revidert vedlegg 1. Det er ikke naturlig å gå inn på selve substansen i avtalen. Det vil vi kunne gjøre senere når Stortinget får seg forelagt en egen proposisjon for dette formål. Men når det gjelder fremdriftsplanen, kan jeg nevne følgende:

EØS-komiteen traff i sitt møte 17. juli 1998 beslutning om revisjon av EØS-avtalens vedlegg 1, kapittel 1, veterinære forhold, den såkalte veterinæravtalen. Beslutningen ble truffet med forbehold om Stortingets samtykke. Stortingsproposisjon om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning er under utarbeidelse. Proposisjonen vil bli fremlagt i oktober. Det reviderte vedlegg 1 vil, med Stortingets samtykke, tre i kraft 1. januar 1999.

Når det gjelder Kellogg-saken, har jeg fått beskjed om at jeg ikke kan gi en fyllestgjørende redegjørelse for den i dag. Jeg vil derfor foreslå at det gis en orientering om saken på utvalgets neste møte, som er fastsatt til 22. oktober, hvis det er akseptabelt.

Når det gjelder tidsperspektivet for en del av de andre vanskelige sakene, er ikke Regjeringen ferdig med sin vurdering av gassmarkedsdirektivet. Det er derfor ikke mulig å si nøyaktig når

Regjeringen vil orientere Stortinget, men det *kan* bli i inneværende sesjon.

Når det gjelder patentdirektivet, kan jeg vise til redegjørelsen jeg holdt i forrige sesjon på en interpellasjon fra John Dale. Direktivet vil som kjent bli sendt på en bred høring. Mot denne bakgrunn vil det være naturlig at Regjeringen orienterer Stortinget etter at høringen er avsluttet. Med det nødvendige forbehold tilsier vel det at saken kommer til Stortinget eller her i EØS-utvalget enten sent i inneværende sesjon eller i vårsesjonen 1999.

Når det gjelder tilsetningsstoffer, regner jeg med at Regjeringen vil orientere utvalget på et av de kommende møter. Jeg vil tro at vi kommer tilbake til det på neste møte. På oktobermøtet vil vi altså orientere om tilsetningsstoffer.

Siri Frost Sterri (H): Nå var jeg kanskje upresis, men det skyldes at møtelederen er veldig effektiv, for jeg fikk i og for seg ikke muligheten til å signalisere hva jeg var ute etter i Kellogg-saken. Jeg forventer heller ikke, så lenge jeg tar det over bordet her, at utenriksministeren skal kunne gi noen redegjørelse nå. Men det hadde vært litt interessant å få en redegjørelse i neste møte, også på bakgrunn av at det er sendt et skriftlig svar på spørsmål fra Ansgar Gabrielsen i juni. Dagfinn Høybråten har svart på det. Og så har vi fått pressemeldingen hvor Kellogg har brakt hele spørsmålet om vitamintilsetning inn for ESA.

Det kunne være interessant og nyttig ut fra at dette også på en måte har å gjøre med hele sekken av tilsetningsstoffer, barnematdirektivet osv., å få en liten gjennomgang.

Det eneste jeg kanskje savnet i utenriksministerens redegjørelse, var spørsmålet om Schengen, om hvor langt man er kommet rett og slett.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Når det gjelder Schengen, regner vi med å starte forhandlinger nå i september - jeg må bare snu meg for å se om vi har noen dato for forhandlingene - den 29., så vidt jeg forstår.

Når det gjelder fristen for godkjenning av mandatet, ble det en skriftlig prosedyre i EU på grunn av at EU-ministrene ikke greide å fatte vedtak i sitt siste møte før sommerferien. Der gikk fristen ut helt i slutten av august, så vidt jeg husker. Det mandatutkastet som EU har lagt fram, ble godkjent, og dermed gir det mulighet til å begynne nå i september.

I prinsippet skal vi ikke kjenne til så veldig mye av mandatet. Nå har vi visse informasjonen som tyder på at mandatet ikke ser så aller verst ut. Men det er klart at dette er et mandat, og vi må jo se til at vi bare tar de interessene vi har, nettopp om deltakelse på alle nivåer, som har vært noe av vårt anliggende.

Det er for tidlig nå å si noe om hvor raskt forhandlingene kan gå. Men man tar sikte på å gjøre dette så raskt som mulig, muligens allerede i inneværende år. Målsettingen er å komme fram til et resultat i inneværende år.

Nå har det vært sagt at Schengen innlemmes i EU allerede fra nyttår. Det er ikke riktig. Schengen vil tre i kraft en måned etter at det er ratifisert av alle medlemsland. Om man regner med at Frankrike ikke vil fatte vedtak før utpå våren, er det min forståelse at det er snakk om april-mai-juni som et mer realistisk tidspunkt. Det er iallfall ikke aktuelt med 1. januar.

Leiaren: Når det gjeld den bunken av saker som var nemnd først på den skriftlege informasjonen av potensielle EØS-saker og EØS-komite-saker, er den typen dokumentasjon som Utanriksdepartementet legg opp til, særdeles nyttig, og det er derfor svært positivt at det blir ført vidare og sannsynlegvis utvikla vidare.

Når det gjeld dei aktuelle sakene, er både Schengen og veterinærsaka, i tillegg til naturlegvis å vere ei plenumsak for Stortinget i utgangspunktet, også traktatsaker som, dersom det er behov for vidare rådføring på sjølve forhandlinga av traktaten, anten vil vere i plenum eller i den utvida. Så det kjem vi heilt sikkert tilbake til.

Når det gjeld veterinærsaka, nemner utanriksministeren at det blir førebudd ein proposisjon til Stortinget. Det er for så vidt ikkje eit spørsmål direkte, men meir eit spørsmål om det er ein proposisjon eller fleire. Det er to sider av denne veterinærsaka. Den eine er den traktatmessige sida, den andre er dei nasjonale tiltaka som eventuelt skal gjennomførast, eg hadde nær sagt som ein konsekvens av veterinæravtala. Då har det noko å seie for Stortinget reint praktisk om alt dette kjem i ein bunke, eller om det blir splitta opp, slik at ein får eit ratifikasjonsdokument og eit dokument som inneheld gjennomføring av nasjonale tiltak. Det har vi tid til å kome tilbake til seinare, men det er eit spørsmål som iallfall har stor praktisk verdi, om det ikkje har direkte politisk verdi. Det er vanskeleg å skilje enkelte gonger.

Eg berre ber om at det blir tenkt igjennom den praktiske handteringa av det.

Utenriksminister Knut Vollebæk: Helt til slutt. Det har i avisene i sommer vært en omtale av et mulig EØS-direktorat. Jeg vet ikke om det er interessant for utvalget, men jeg bare nevner det helt til slutt, for dette skyldes noe av det vi har snakket om her tidligere, nemlig at vi er opptatt av hvordan EØS-arbeidet fungerer, at dette skal fungere rasjonelt og effektivt, og spørsmålet om informasjon er også viktig. Det gjelder, som bl.a. lederen var inne på nå, informasjon i forhold til Stortinget og også i forhold til forvaltningen og allmennheten. Det er bakgrunnen for at vi i lys av de erfaringene vi har så langt, vurderer om det bør iverksettes tiltak for ytterligere å forbedre EØS-arbeidet. Et viktig forhold i denne sammenheng mener vi er dette med informasjon, kommunikasjon og tilgjengelighet, kanskje ikke minst det siste. Derfor har jeg satt i gang - foreløpig internt - et arbeid i Utenriksdepartementet for å se nærmere på disse problemstillingene. Når dette arbeidet er kommet noe lenger, kunne jeg tenke meg å orientere utvalget om det, men foreløpig er det, som sagt, et rent internt arbeid. Jeg regner med at det interne arbeidet vil være ferdig ved årsskiftet, så da kan vi muligens komme tilbake til dette.

Jeg vil også nevne at når det gjelder dette med informasjon og kontakt, vil det finne sted et møte i Utenriksdepartementet 22. september, hvor et ca. tyvetalls organisasjoner er innkalt for å drøfte nettopp de frivillige organisasjonenes arbeid i forbindelse med EØS-arbeidet.

Leiaren: Ja takk.

Fleire har ikkje bedt om ordet, og møtet er slutt.

Møtet slutt kl. 14.05.

Filnavn: E980911
Katalog: D:\konsult\word9798
Mal: C:\WINWORD\MALER\1-REF.DOT
Tittel: M Ø T E
Emne:
Forfatter: STORTINGET
Nøkkelord:
Merknader:
Opprettelsesdato: 14/10/98 17:59
Versjonsnummer: 8
Sist lagret: 14/10/98 18:13
Sist lagret av: STORTINGET
Samlet redigeringstid: 14 minutter
Sist skrevet ut: 03/08/99 09:55
Ved siste fullstendige utskrift
Antall sider: 22
Antall ord: 6,931 (ca.)
Antall tegn: 39,510 (ca.)